

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี C

(วันที่ 16 ธันวาคม ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก วันนี้พระศาสนจักรเชิญชวนเราให้ชื่นชมยินดีในพระเจ้าทุกเวลา อันที่จริง ความชื่นชมยินดีเป็นความรู้สึกพื้นฐานที่คริสตชนทุกคนพึงมี ความรู้สึกนี้เกิดจากการมีส่วนร่วมในความยินดีและสันติสุขที่พระเยซูเจ้านำมาให้มนุษย์ทุกคนบนโลกนี้ แต่น่าเสียดายที่คริสตชนหลายคนยังไม่ได้สัมผัสกับความรู้สึกนี้อย่างแท้จริง คาร์ล มาร์กซมองศาสนาเป็นเหมือนยาฝิ่นที่มอมเมาประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนยากจน ท่านคิดว่าศาสนาเป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่คนรวยใช้ครอบงำคนยากจนเพื่อให้ยอมรับความทุกข์ยากลำบากและความอยุติธรรมในโลกนี้โดยหวังว่าจะพบสิ่งที่ดีกว่าในโลกหน้า ความคิดนี้ถือว่าผิดสำหรับเราคริสตชน เพราะพระเยซูเจ้าเสด็จมาในโลกนี้เพื่อนำความยินดี เสรีภาพ และสันติสุขมาสู่มวลมนุษย์ไม่เพียงในอนาคตที่ยาวไกลเท่านั้น แต่ในเวลาี่และที่นี้ด้วย ไม่มีใครมีเสรีภาพเท่ากับผู้ที่ติดตามพระเยซูเจ้า เราเป็นคริสตชนไม่ใช่เพราะเราจำเป็นต้องเป็น แต่เพราะไม่มีการเป็นอย่างอื่นที่ดีเท่ากับการเป็นคริสตชนอีกแล้ว เราคงจำได้เมื่อพระเยซูเจ้าทรงถามบรรดาอัครสาวกว่า “ท่านทั้งหลายจะไปด้วยหรือ?” (ยน 6:67) นักบุญเปโตรทูลตอบว่า “พระเจ้าข้า พวกเราจะไปหาใครเล่า พระองค์มีพระวาจาแห่งชีวิตนิรันดร์” (ยน 6:68) ดังนั้น ไม่มีใครที่ยิ่งใหญ่และคู่ควรที่เราจะติดตามเท่ากับพระบุตรของพระเจ้าผู้หนึ่งอีกแล้ว การเป็นคริสตชนจึงถือว่าเป็นเรื่องที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง

ใครก็ตามที่เป็นคริสตชนแล้วยังรู้สึกเศร้าใจถือว่าแปลก แต่นี่ไม่ได้หมายความว่าชีวิตคริสตชนเป็นชีวิตที่ปราศจากความทุกข์ยากลำบาก ความเจ็บป่วย ความผิดหวัง ความล้มเหลว และการสูญเสียเหมือนชีวิตของคนทั่วไป อันที่จริง สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ทุกคนอยู่แล้ว เพียงแต่เราจะมองพวกมันอย่างไรเท่านั้นเอง ถ้าเรามองพวกมันเป็นการลงโทษสำหรับความผิดพลาดของเราหรือของคนอื่น ซึ่งหลายครั้งเป็นความจริง เราคงต้องพบกับความเศร้าโศกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ถ้าเรามองพวกมันอย่างลึกซึ้งด้วยสายตาแห่งความเชื่อ เราจะพบว่าทุกสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตมีคุณค่าและมีความหมายในตัวเอง พวกมันเป็นบางสิ่งที่จะช่วยเราให้เข้มแข็งและเติบโตเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น จำไว้เสมอว่าทุกสิ่งที่เกิดขึ้นแม้ว่าจะเลวร้ายขนาดไหนย่อมมีด้านบวกเสมอ จงพยายามมองเห็นผีพระหัตถ์ของพระเจ้าในทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเรา แล้วเราจะพบความหมายที่แท้จริงของพวกมัน และผลที่

ตามคือความชื่นชมยินดีและสันติสุขที่แท้จริงจะเกิดขึ้นภายในจิตใจของเรา ซึ่งเป็นสิ่งที่พระเยซูเจ้าเคยบอกเราว่า เมื่อเรามีสิ่งเหล่านี้แล้ว จะไม่มีใครสามารถเอาพวกมันไปจากเราได้

ในพระวรสารวันนี้ขณะที่นักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างกำลังเทศน์สอนที่ริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดน ท่านได้ประกาศถึงการเสด็จมาของพระเยซูเจ้า พระเมสสิยาห์ที่ชาวอิสราเอลเฝ้ารอคอยเป็นเวลานานแสนนาน หลังจากที่ได้ฟังข่าวดีเรื่องนี้ ผู้ฟังบางกลุ่มจึงถามท่านว่า “ท่านอาจารย์ พวกเราจะต้องทำอะไร” (ลก 3:12) อันที่จริง คำถามนี้ควรเป็นคำถามที่เราแต่ละคนถามตนเองขณะที่กำลังเตรียมต้อนรับพระเยซูเจ้า ผู้จะเสด็จมาหาเราในวันคริสต์มาสที่จะถึงนี้ มีบุคคลสามกลุ่มที่มาฟังการเทศน์สอนของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างในวันนั้น กล่าวคือ ประชาชน คนเก็บภาษี และทหาร ซึ่งท่านได้ตอบคำถามแต่ละกลุ่มตามแนวทางในการดำเนินชีวิตของพวกเขา เมื่อได้ฟังการเทศน์สอนและคำตอบอันหลักแหลมของท่านแล้ว ประชาชนเริ่มคิดว่าท่านอาจเป็นพระเมสสิยาห์ที่พวกเขากำลังรอคอยก็เป็นได้ อย่างไรก็ตาม ท่านไม่ได้ฉวยโอกาสที่พวกเขากำลังศรัทธาในตัวท่านอ้างว่าตนเองเป็นพระเมสสิยาห์ เพราะจริงๆ แล้วท่านไม่ได้เป็นเช่นนั้น ท่านบอกพวกเขาตามตรงว่าท่านไม่ได้เป็นบุคคลที่พวกเขาคิด พระเมสสิยาห์ตัวจริงซึ่งจะเสด็จมานั้นยิ่งใหญ่กว่าท่านมากจนกระทั่งท่านไม่เหมาะสมที่จะแกะสายรองเท้าให้พระองค์ ซึ่งปรกติแล้วเป็นหน้าที่ของพวกเขาในสมัยนั้น ท่านทำพิธีล้างด้วยน้ำ แต่พระเมสสิยาห์จะทรงทำพิธีล้างด้วย “**พระจิตเจ้าและด้วยไฟ**” (ลก 3:16) ไฟที่ว่านี้จะทำให้สิ่งที่ดิบรัสกษุติขึ้นและทำลายล้างสิ่งที่ไม่ดีให้ออกไป ที่นี้ไฟจึงเป็นเครื่องหมายของอำนาจและการประทับอยู่ของพระเจ้า

ในฐานะคริสตชนคนหนึ่งเรามีบทบาทที่ไม่แตกต่างจากบทบาทของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างในพระวรสารวันนี้เท่าใดนัก ทั้งนี้เพราะว่าเราทุกคน ไม่ว่าจะเป็นฆราวาส หรือพระสงฆ์นักบวช ต่างมีหน้าที่ทำให้ประชาชนคนอื่นกลับใจ นำพวกเขาให้มาสัมผัสความรักและความเมตตากรุณาของพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงพระทัยดี นำพวกเขาให้เข้ามาหาและรู้จักพระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ไถ่แต่เพียงพระองค์เดียวของพวกเขา และนำความชื่นชมยินดีและสันติสุขที่แท้จริงมาสู่ชีวิตของพวกเขา บิดามารดามีบทบาทสำคัญนี้ นั่นคือ พวกเขาต้องอบรมเลี้ยงดูบุตรธิดาของพวกเขาให้มีจิตตารมณ์และมุมมองชีวิตแบบคริสตชน จำไว้เสมอว่าครอบครัวคริสตชนที่ดีเป็นครอบครัวที่มีความชื่นชมยินดีที่แท้จริง บ้านควรเป็นสถานที่ที่สมาชิกทุกคนสามารถพบความสุขและความชื่นชมยินดี เป็นสถานที่ที่ทุกคนอยากจะทำกลับเมื่อจากไปแล้ว ครูบาอาจารย์มีบทบาทเหมือนบทบาทของนักบุญยอห์นผู้ทำพิธีล้างเช่นกัน ครูคาทอลิกควรทำตัวให้เป็นคาทอลิกที่ดีท่ามกลางลูกศิษย์ของตนเอง คำพูดและการกระทำของพวกเขาต้องสะท้อนให้เห็นถึงความรักและสันติสุขของพระเยซูเจ้า พวกเขาต้องสามารถนำลูกศิษย์ให้มาสัมผัสกับความรักของพระเจ้าที่แสดงออกมาผ่านทางพระเยซูเจ้าให้ได้

พี่น้องที่รัก ไม่ว่าเราจะเป็นใครก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเราต้องตระหนักอยู่เสมอว่าเราทุกคนเป็นเครื่องมือของพระเจ้า เราต้องไม่พยายามบังคับคนอื่นให้ทำอย่างที่เราทำ หรือเชื่ออย่างที่เราเชื่อ สิ่งที่เราควรทำคือนำคนอื่นเข้ามาหาพระเยซูเจ้าเพื่อว่าพวกเขาจะได้รู้จักพระองค์ด้วยตัวเองในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นพระผู้ไถ่ องค์พระผู้เป็นเจ้า พี่ และเพื่อนของพวกเขา เมื่อเรานำพวกเขาเข้ามาหาพระองค์แล้ว ปล่อยให้พระองค์ทำงานในตัวพวกเขา แต่เราต้องไม่ลืมว่าพระองค์ทรงต้องการความร่วมมือจากเรา และทรงปรารถนาทำงานผ่านทางเราแต่ละคนผู้เป็นศิษย์ของพระองค์ พ่อก็คิดว่านี่แหละคือรูปแบบและความหมายของการประกาศข่าวดีหรือการนำพระวรสารไปสู่คนอื่น **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**